

Com ho va subratllar l'Hervé al seu [article publicat el 30 de desembre passat](#) , l'any 2010-2011 la Universitat de Perpinyà no ofereix formació al CAPES de català i al DUEC, (Diploma d'Universitat d'Estudis Catalans), «una posició contrària a l'interès dels estudiants i de tota la població de Catalunya Nord».

El dijous 6 gener, el president de la Regió, Christian Bourquin va aconseguir posar d'acord les tres universitats de Montpeller sobre un sòcol comú "Sud de França".

Aquesta denominació té com a objectiu reforçar la visibilitat de l'activitat de recerca pròpia a la regió a nivell internacional segons el vot de Georges Frêche. Finançat pel gran préstec de Nicolas Sarkozy, aquest projecte hauria de permetre als pressuposts universitaris de Montpeller de beneficiar-se d'un mannà de 1 a 3 mil milions d'euros. Aquests diners no passaran per la Universitat de Perpinyà.

El "Sud de França" s'ha de parar a Salses...

Des dels anys 2000, el desenvolupament de l'activitat econòmica de Catalunya Nord ha estat seriosament frenat per una disminució de les seves relacions aèries, marítimes i terrestres.

El mal anomenat Aeroport Internacional de Perpinyà s'hauria de dir « aeroport provincial de Perpinyà » amb només 4 vols diaris cap a la capital de l'estat francès i alguns vols cap a Anglaterra cada mes.

Les activitats de comerç del port de Port-Vendres no han deixat de disminuir des de la independència d'Algèria (1962), malgrat la seva especialització en la importació de fruita i verdura. Les obres de la tercera andana que havien de millorar les capacitats de recepció de mercaderies han estat suspeses per la justícia el març del 2010.

La línia TGV Perpinyà-Montpeller evocada el 1995 i declarada Projecte d'Interès General el 2000, no veurà la llum abans del 2020. El 3 de desembre del 2010 només acaben de firmar el protocol de finançament dels estudis previs a l'enquesta d'utilitat pública !

En direcció a la capital de Catalunya, Barcelona, és la mateixa història; el funcionament de la línia està previst per al 2020.

D'altra banda, el patrimoni de Catalunya Nord ell també queda amenaçat. Gràcies al treball de l'actual president de la regió, el Canigó esdevindrà el novè «Grand site de France»; El projecte de declarar també Paulilles «Grand site de France»; està pendent.

La visió de l'estat francès és irremeiable : Entre el «sud de França» i el « nord d'Espanya» existeix un territori només bo per acollir els turistes i els jubilats.

Cap reconeixement cultural, un aïllament territorial i econòmic, una destrucció del nostre sistema educatiu, el nostre país es mor a poc a poc.

Amb l'arribada d'un català a la presidència de la regió molts hi van veure una bona notícia per al nostre país...

Va ser el meu cas.

Desgraciadament els primers mesos del seu mandat ens mostren la nostra ingenuïtat.

El nostre combat per tornar a trobar una dignitat per a Catalunya Nord més que mai en serà motivat.

GiL